د غزلو کِتاب

اول سرود

١ ۝١ د حضرت سليمان خوارۀ سرودونه.

محبوبه

۝٢ بيا بيا مې په خپلو شونډو سره ښُکل کړه،

ځکه چې ستا مينه د ميو نه زياته مزه کړينه.

۝٣ ستا د عطرو خوشبوئى ښومره ښُکلې ده،

ستا نوم لکه د هغې د خوشبو په شان ده.

نو ځکه ټولې پېغلې په تا مئينې دينه

۝٤ زر شه، ما د خپل ځان سره بوځه،

تۀ زما بادشاه شه، ما خپلې کوټې ته بوځه.

ښځې

اے بادشاه مونږ ښومره ستا دپاره خوشحاله يونه،

د ميو نه زيات مونږ ستا د مينې صِفت کوونه.

محبوبه

دا رښتيا دى چې پېغلې په تا مئينې دينه.

۝٥ زۀ خو توره يمه خو ښُکلې يمه،

اے د يروشلم جينکو،

د قيدار د خېمو په شان توره يمه

او د سليمان د خېمې د پردو په شان توره يمه.

٦ ما ته مهٔ ګورئ څکه چې زهٔ غنم رنګه يمه،

زما څرمنه نمر توره کړې ده.

زما ورونړه ما سره وران وونه

او په زبردستۍ سره هغوئ

په ما د خپلو انګورو خيال ساتلو.

نو بيا ما خپل خيال ونهٔ ساتلو،

او نهٔ مې د خپل انګور خيال وکړلو.

٧ ما ته ووايه، زما جانانه،

تهٔ به نن خپله رمه څرولو له چرته بوځې؟

او تهٔ خپلې ګډې په غرمه کښې

د دمې دپاره چرته راغونډوې؟

نو بيا زهٔ ولې برقعه په سر سرګردانه شمه

او ستا د ملګرو په رمو کښې درپسې وګرځمه

محبوب

٨ اے په ټولو پېغلو کښې ښائسته محبوبې، کهٔ چرې تا ته دا پته نهٔ وينه،

نو د رمو د پښو ښاپونو پسې شه روانه،

او خپل چېلی دې د شپانو د خېمو په خوا کښې وڅرونه.

٩ زما محبوبې، تهٔ په ما دومره ګرانه ينه،

لکه د فِرعون د شاهی آسپې په شان ښائسته ينه.

١٠ ستا اننګی څومره ښائسته دينه،

او هغه ستا د غوږونو والو سره ځليږينه.

او ستا غړۍ ښومره ښائسته ده،

او د سرو سره ښومره ښکلې ښکارینه.

١١ خو مونږ به د سرو زرو والۍ درته

او د سپینو زرو مرۍ جوړې کړونه.

محبوبه

١٢ کله چې زما شهزاده خپل کټ کښې آرام کولونه،

نو زما د عطرو په خوشبوۍ کښې نشه نشه شونه.

١٣ زما جانان د مُر زونډے دینه،

زما په سینه پروت دینه

١٤ زما جانان د عین‌جدی د انګورو په

باغونو کښې د نکریزو د ګل په شان دینه

محبوب

١٥ زما محبوبې، تهٔ ښومره ښائسته ینه.

تهٔ ښومره حسینه ینه،

سترګې دې د ګوګوشتکو په شان ښکلې دینه.

محبوبه

١٦ تهٔ ډېر ښکلے یې زما جانانه،

تهٔ ښومره زړهٔ وړونکے ینه،

شنه ګیاه به زمونږ بستره وینه.

١٧ د دِیار لرګی به زمونږ د کور وی تیرونه،

او د خوشبوداره دِیار لرګی زمونږ د کور دی تیرونه،

او د دِیار ونه به زمونږ د کوټې چت وینه.

۲

۱ زۀ لکه د شارون د ګلاب په شان یمه،

او په پټو کښې د لاله د ګل په شان یمه.

محبوب

۲ لکه چې په ازغو کښې د لاله ګل وینه،

زما محبوبه د پېغلو په مينځ کښې داسې وينه.

محبوبه

۳ لکه د سيب د ونې په شان په ځنګل کښې

زما جانان د نورو زلمو په مينځ کښې دېنه.

د هغۀ د سورى لاندې په کښېناستو ډېره خوشحالېږمه،

او زما په خولۀ د هغۀ مېوې خوږې لګيږينه.

۴ هغۀ زۀ د خپل ځان سره د مېلمنو هال ته روانه کړمه،

او زۀ يې په خپله مينه کښې ونغښتلمه.

۵ د کشمشو سره يې ما ته طاقت راکړلو،

او د سيوانو سره يې زۀ تازه کړمه،

ځکه د مينې په وجه مړاوې شوې ومه.

۶ د هغۀ ګس لاس زما د سر لاندې وونه،

او د هغۀ ښى لاس ځانته راغاړه ايستمه.

۷ اے د يروشلم جينکو، ما سره ټينګه وعده وکړئ،

ترخو چې مونږ پراتۀ يونه مونږ به نۀ په عذابوئينه.

دویم سرود

محبوبه

۸ وګوره، چې جانان مې راروان دېنه،

هغه په غرونو راخېژینه، او په غونډو ټوپونه وهینه.

۹ زما جانان لکه هوسۍ او یا د ځوان هوسۍ په شان دېنه،

وګوره هغه اوس زمونږ د دېوال شاته ولاړ دېنه،

هلته د کړکۍ د جال نه دننه کوتې ته ګورینه.

۱۰ زما جانان ما ته ووئیل،

محبوب

"زما محبوبې، راپاځه،

ښائسته محبوبې، راځه ما سره لاړه شه.

۱۱ وګوره، ژمې تېر شو بارانونه ودرېدل او بس شونه.

۱۲ په زمکه ګلونه راښکاره شونه،

د سندرو وئیلو موسم رارسېدلے دېنه،

زمونږ په مُلک کښې د ګوګوشتکو آوازونه اورېدلے کیږینه.

۱۳ د اینځر بوټو خپله وړومبۍ مېوه ونیوله،

او د انګورو بوټو د خپلو غوټو خوشبو خوره کړله.

راپاځه، راشه، زما محبوبې، زما ښائسته محبوبې،

راځه ما سره لاړه شه.

۱۴ زما ګوګوشتکې په کمر کښې د ګټانو شاته

خپل ځان پټ کړے دېنه.

زۀ ستا مخ ليدل غواړمه،

او ستا آواز اورېدل غواړمه.

ځکه چې ستا آواز خوږ دېنه،

او ستا مخ ښائسته دېنه.

۱۵ لومبړې ونيسه، وړې لومبړې ونيسه،

هسې نه چې هغوئ د انګورو باغ تباه کړينه،

ځکه چې زمونږ د انګور بوټو غوټۍ نيولې دينه.“

محبوبه

۱۶ جانان زما او زۀ د جانان يمه،

هغه چې د لاله په ګلونو کښې مزې کوينه.

۱۷ د سحر رڼا نه وړاندې زما جانانه،

چې شپه په ختمېدو شی، ما نه لاړ شه جانانه،

لکه د هوسۍ او يا د تکړه هوسۍ په شان په کاڼيزه

غرونو باندې ما نه په ټوپونو او مستۍ سره لاړ شه.

۳

۱ ټوله شپه کله چې زۀ په خپل کټ کښې پرته ومه،

د چا سره چې زۀ مينه کوم ما د هغۀ لټون وکړونه،

خو هغه رانۀ غلونه.

۲ خو بيا ما خپل ځان ته ووئيل،

زۀ به پاڅېږمه او ټول ښار به ولټومه،

د هغه چا پسې به په چوکونو

او سړکونو کښې وګرځېږمه

چا سره چې زهٔ مینه کومه.

نو زهٔ وریسې ښهٔ وګرځېدمه

خو پیدا مې نهٔ کړونه.

۳ چوکیدارانو زهٔ ودرولمه،

کله چې هغوئ په ښار کښې ګرځېدل.

ما د هغوئ نه تپوس وکړلو،

”ولې تاسو هغه کس لیدلے دېنه

چا سره چې زهٔ مینه کومه؟“

۴ نو چې د هغوئ نه لږ وړاندې لاړمه

ما خپل جانان پیدا کړونه.

هغه مې راټینګ کړونه

او تلو ته مې پرې نهٔ ښودلونه

او ما هغه د خپلې مور کور ته راوستونه

هغې کوټې ته په کومه کښې چې زهٔ د مور

په ګېډه شوې ومه.

۵ اے د یروشلم جینکو، ما سره ټینګه وعده وکړئینه،

ترڅو چې مونږ پراتهٔ یونه مونږ به نهٔ په عذابوئینه.

دریم سرود

محبوبه

۶ چې د لوګی د ستن په شان دے هغه څوک دېنه

هغه زمونږ طرف ته راروان دېنه؟

چې فضا يې په مُر او لويانو خوشبوداره کړې ده نه،

او د سوداګرو په عطرو باندې خوشبوداره کړې ده نه؟

٧ دا د سليمان ګاډۍ ده وګورئينه،

چې ورسره شپېتهٔ تکړه کسان

په پرګله کښې راروان دينه،

د بنی اِسرائيلو د ټولو نه ښهٔ فوجيان ورسره دينه.

٨ هغوئ ټول په تُورو باندې سمبال دينه،

او په جنګ کښې هم ماهر دينه،

هر يو سره په ترخ کښې تُوره ده،

او هغوئ په شپه کښې د بادشاه د

حفاظت کولو جوګه هم دينه.

٩ سليمان بادشاه شاهی ګاډۍ ځان دپاره

د لبنان د دِيار د لرګو نه جوړه کړې ده نه.

١٠ د هغې ستنې هغهٔ د سپينو زرو نه جوړې کړې دينه،

او د هغې چت يې د سرو زرو نه جوړ کړے دېنه،

او د هغې بالښتونه کاسنی دينه.

هغه د يروشلم د پېغلو په مينې سره ښائسته شوې وه نه.

١١ اے د يروشلم پېغلو راشئ کنه،

او سليمان بادشاه وګورئينه

هغهٔ هغه تاج په سر کړے دېنه

کوم چې د وادهٔ په ورځ مور ورکړے وونه،

ډېره د خوشحالۍ ورځ وه د هغۀ د ټولو نه.

محبوب

۴

(۱) اے محبوبې، تۀ څومره ښائسته ينه.

تۀ څومره نازنينه ينه.

د نقاب نه شاته ستا سترګې ګوګوشتکې دينه.

ستا زلفی وَل وَل لکه د چېلو د رمو په شان دينه،

چې د جِلعاد د غرۀ نه لاندې راکوزېږينه.

(۲) ستا غاښونه د سپينو ګډو په شان دينه،

چې تازه ترې نه وړی اخوا شوې وينه،

او تازه لمبولے شوے وينه.

هر يو غاښ دې د بل سره جوړه دېنه،

يو هم کنډم شوے نۀ دېنه

(۳) شونډې دې تکې سرې دينه،

خولۀ دې ډېره ښُکلې ښکارينه.

ستا اننګی د نقاب شاته لکه د ګلابی انار ځلېږينه.

(۴) ستا غړۍ دومره ښائسته ده لکه د داؤد د ښار مناره،

چې د زرګونو بهادرانو په ډالونو باندې شوې وی سينګاره.

(۵) ستا سينې لکه د هوسو د جوړه بچو په شان دينه،

چې د لاله په ګلونو کښې څرېږينه.

(۶) د دې نه وړاندې چې د سحر باد ولګېږينه

او د شپې تيارۀ چې په ختمېدو شينه،

زهٔ به د مُر غر ته ورمنډه کړمه

او د لوبانو غونډو ته به لاړه شمه.

(۷) زما محبوبې، ستا ښائست کامِل دېنه،

په تا کښې هیڅ عېب نشته دېنه.

(۸) زما ناوې، د لبنان نه ما سره راشه،

د لبنان نه ما سره راشه.

د امانه د غرهٔ د څوکو نه راکوزه شه،

د حرمون او د سنیر د څوکو نه ما سره راکوزه شه،

د زمرو د غارونو او د پړانګانو د غونډو نه راکوزه شه.

(۹) اے زما دُنیا، اے زما ناوې، زما نه دې زړهٔ وړے دېنه،

د سترګو په یوه اِشاره دې ما نه زړګے وړے دېنه،

او د امیل یو غمی دې ما نه زړګے وړے دېنه.

(۱۰) زما دُنیا، زما ناوې زهٔ ستا په مینه کښې څومره خوشحاله یمه،

د میو نه څومره خوشحالونکی ده ستا مینه،

او ستا خوشبو د هرې مصالحې نه څومره ښهٔ ده.

(۱۱) زما ناوې، ستا د شونډو نه د شاتو د ګبین په

شان خوږوالے راڅاخیږینه،

ستا د ژبې لاندې شات او پئ پراتهٔ دینه،

ستا د جامو نه لکه د لبنان د دِیار په شان خوشبو راځینه

(۱۲) اے زما محبوبې، تهٔ زما بنده باغیچه ینه،

تهٔ زما دُنیا ینه، او زما ناوې ینه،

زما پټ باغ، زما پټه چينه يئ،

۱۳ تهٔ لکه د انارو باغيچه يئ،

د مزېدارو مېوو نه ډکه يئ،

او خوشبو دې لکه د مشکو او عنبرو په شان ده نه،

۱۴ چرته چې د مشکو، زعفرانو، دارچينو

او هر قسمه مصالحو بوټی پېدا کيږينه،

او عُود، مُر او لوبانو خوشبوداره عطر پېدا کيږينه.

۱۵ تهٔ د باغ چينه يئ،

تهٔ د تازه اوبو کوهے يئ

چې د لبنان د غرونو نه رابهيږينه.

محبوبه

۱۶ اے د شمال باده، راوالوځه،

اے د جنوب باده راشه،

زما په باغ باندې راوالوځه

او د هغهٔ خوشبو هرې خوا ته خوره کړه.

زما جانانه خپل باغ ته راشه،

او د هغې ښُکلې مېوې وخوره.

محبوب

۵

۱ زما دُنيا، زما ناوې، زهٔ په خپل باغ کښې

داخل شوے يمه.

زهٔ د مُر چيړ او خوشبوداره مصالحې راټولومه.

ما خپل ګبين د شاتو سره وخوړلونه،

او زهٔ خپل پئ او مے څښمه.

ښځې

اے عاشقانو، وخورئ او وڅښئينه.

او د مينې نه مست شئينه.

څلورم سرود

محبوبه

٢ زهٔ اودهٔ ومه خو زما زړهٔ بېدار وونه،

غوږ شه. زما جانان ور ټکوينه.

"زما د زړهٔ دُنيا او محبوبې ور کولاو کړه،

زما ګوګوشتکې، زما بېعېبه مينې.

محبوب

زما سر په شبنم باندې لوند دېنه،

او د شپې پرخې مې وېښتهٔ لوندهٔ کړی دينه."

محبوبه

٣ ما خو جامې ويستلې دينه،

نو دا بيا دوباره واچوم څهٔ؟

ما خپلې پښې وينځلې دينه،

بيا دا دوباره په خاورو ګنده کړم څهٔ؟

٤ زما جانان خپل لاس په ور کښې راوېد کړونه،

نو زما زړهٔ د هغهٔ دپاره په درزېدو شونه.

۵ نو زهٔ راپاڅېدم چې خپل جانان ته ور کولاو کړمه.

زما د لاسونو نه عطر په څڅېدو شونه.

زما د ګوتو نه د مُر چيړ په څڅېدو شونه

کله چې ما د ور کُنډه راښکله.

۶ ما خپل جانان ته ور کولاو کړونه،

خو هغه بيا تلے وو، نو زهٔ سخته پرېشانه شومه،

ما هغه ولټولو، خو هغه مې پېدا نهٔ کړونه،

ما هغهٔ ته آواز وکړونه،

خو هغهٔ ما ته جواب رانهٔ کړونه.

۷ کومو څوکيدارانو چې په ښار کښې ګشت کولونه

نو هغوئ زهٔ ونيولم، هغوئ زهٔ ووهلمه

او په وهلو يې تکه شنه کړمه،

او د ښار د دېوالونو چوکيدارانو

زما د مخ نه پلو اوچت کړونه.

۸ اے د يروشلم ښځو، ما سره دا وعده وکړئينه،

کهٔ چرې تاسو زما جانان وليدلو، هغهٔ ته ووائينه

چې زهٔ د هغهٔ د مينې په وجه کمزورې شوې يمه.

ښځې

۹ اے په ټولو پېغلو کښې ښائسته جينۍ، ستا جانان

د نورو سړو نه کوم خاص خصوصيت لرينه؟

په هغهٔ کښې داسې څهٔ خاص دينه،

چې مونږ تا سره دا لوظ وکړونه؟

محبوبه

۱۰ زما جانان سور سپین دېنه،

او په لسو زرو کښې د ټولو نه اعلیٰ دېنه.

۱۱ د هغۀ سر د سوچه سرو زرو دېنه،

د هغۀ وېښتۀ وَل وَل دینه،

او لکه د کارغۀ په شان تور دېنه.

۱۲ د هغۀ سترګې د ګوګوشتکو په شان دینه

چې د اوبو د چینو په خوا کښې وینه

سپینې ګوګوشتکې لکه د پئیو په شان چې

د تالاب په خوا کښې ناستې وینه.

۱۳ د هغۀ اننګی د باغ په شان دینه،

چې د خوشبودارو بوټو نه ډک وینه.

د هغۀ شونډې د لاله د ګل په شان دینه،

لکه چې د مُر په چیړ خوشبویه شوې وینه.

۱۴ د هغۀ لاسونه د سرو زرو سیخونه دینه،

چې په دې کښې قیمتی کاڼی لګېدلی وینه.

د هغۀ بدن لکه د هاتی د غاښونو په شان سپین دېنه،

او چې په کښې نیلم کاڼی لګېدلی وینه.

۱۵ د هغۀ پښې د سنګِ مرمرو د ستنو په شان دینه

چې په سرو زرو کښې لګولے شوې وینه.

د هغهٔ شکل د لبنان د غرونو د خاص دِیار په شان ښکارینه.

۱۶ هغه ډېره خوږه خولهٔ لرينه،

هغه په هر لحاظ زړهٔ راښکونکے دېنه،

نو، اے د یروشلم ښځو،

زما جانان او زما آشنا دغه شان دېنه.

ښځې

۶ ۱ ستا جانان چرته لاړونه،

په ټولو پیغلو کښې ښائسته جینۍ؟

ستا جانان چرته تلے دېنه؟

چې مونږ تا سره د هغهٔ تلاش وکړونه؟

محبوبه

۲ زما جانان خپل باغ ته راغلے دېنه،

خپل د خوشبویانو کټ ته،

چې خپله رمه په باغونو کښې وڅروينه،

او د لاله ګلونه ترې نه راټول کړینه.

۳ جانان زما او زهٔ د جانان يمه،

هغه چې د لاله په ګلونو کښې مزې کوينه.

پينځم سرود

محبوب

۴ زما محبوبې، تهٔ لکه د تِرضاه د ښار په شان ښائسته ينه.

آو، لکه د یروشلم په شان ښائسته ینه،

او په یو ځل لیدو دې ما نه زړګے وړے دېنه.

۵ سترګې دې ما نه واړوه،

ځکه چې زۀ یې بېوسه کړے یمه.

ستا زلفی وَل وَل لکه د چېلو د رمو په شان دینه،

چې د جِلعاد د غرۀ نه لاندې راکوزیږینه.

۶ ستا غاښونه د سپینو ګډو په شان دینه،

چې تازه ترې نه وړۍ اخوا شوې وینه،

او تازه لمبولے شوے وینه.

هر یو غاښ دې د بل سره جوړه دېنه،

یو هم کنډم شوے نۀ دېنه.

۷ ستا اننګی د نقاب شاته لکه د ګلابی انار ځلیږینه.

۸ په شپېتو مَلِکو او په اتیا وینځو کښې

او په بېشمېره پېغلو کښې،

۹ خو زۀ به بیا هم خپله ګوګوشتکه خوښومه،

زما کامله مینه، د خپلې مور ډېره خوښه ده نه،

او د هغه چا ډېره نیازبینه چا چې زیږولې ده نه.

پېغلې هغه وینی او د هغې صِفت کوینه،

تر دې چې شهزادګۍ او شاهی وینځې

د هغې د صِفت سندرې وائینه.

۱۰ ”دا څوک ده چې لکه د سحر د رڼا په شان راوچتیږینه،

لکه د سپوږمۍ په شان ښائسته، او د نمر په شان ځلیږینه،

او په یو ځل لیدو دې ما نه زړګے وړے دینه."

۱۱ زۀ د غوزانو باغ ته لاړمه

او وادۍ ته د ګلونو د غوټو سیل ته لاړمه،

د انګورو د ځیلو راټوکېدل ووینمه

او چې انارو ګلونه کړی دی کۀ نه

۱۲ زۀ په خپل ځان نۀ پوهېدمه،

او د عشق نه ربېدمه

لکه چې په شاهی ګاډۍ کښې سور یمه

ښځې

۱۳ واپس راشه، مونږ ته راواپس شه، اے د شولم پېغلې.

واپس راشه، واپس راشه چې مونږ تا دوباره وګورونه.

محبوب

تاسو د شولم دې پېغلې ته ولې ګورئینه

کله چې هغه د ګډېدونکو د دوه صفونو

په مینځ کښې ډېره ښائسته ګډیږینه؟

محبوب

۷ ۱ ستا پښې په څپلو کښې څومره ښُکلې ښکارینه،

اے د شهزادګۍ لورې.

ستا غونډې پتونونه د قیمتی کاڼو په شان دینه،

لکه چې دا یو ماهر زرګر جوړ کړی وینه.

٢ ستا نوم د یوې پیالۍ په شان دېنه

لکه چې د خوشبوداره میو نه ډکه وینه.

ستا پښې لکه د غنمو د ګېډۍ په شان دینه

چې ګېرچاپېره ترې نه د لاله ګلونه راتاو شوی وینه.

٣ ستا سینې لکه د هوسو د جوړه بچو په شان دینه،

٤ ستا غړۍ لکه د هاتی د غاښونو نه جوړه شوې مینارې په شان ښائسته ده نه.

ستا سترګې د حسبون ښار د ځلېدونکو تالابونو په شان دینه،

کوم تالابونه چې د دې ښار د بیت‌رابیم دروازې سره دینه.

ستا پوزه د لبنان د برج په شان ښائسته ده نه

چې د دمشق ښار ترې نه ښکارینه.

٥ ستا سر لکه د کرمل د غرۀ په شان اوچت دېنه،

ستا د زلفو ښائست لکه د شاهی ګُلکارۍ په شان دېنه

تر دې چې بادشاهان هم ستا د کمځو د ولونو بندیوان دینه.

٦ اے محبوبې، تۀ څومره ښُکلې او حسینه ینه،

تۀ څومره د خوشحالو نه ډکه ینه.

٧ ستا قد او قامت د کجورې د ونې په شان دېنه،

او ستا سینې د مېوو د غونچو په شان دینه.

٨ ما وئیل زۀ به د کجورې ونې ته وخېژمه

او کجورو ته به یې لاس ورووړمه.

ستا سینې دې د مېوو د غونچو په شان وینه،

او ستا د خولې خوشبو دې لکه د سیوانو په شان وینه.

٩ او ستا شونډې د اعلیٰ میو په شان دینه.

نو دا مے دې زما د جانان په غاښونو

او شونډو باندې په نرمۍ سره وبهیږینه.

محبوبه

١٠ زهٔ د خپل جانان یمه،

او د هغهٔ زړهٔ ما غواړینه.

١١ زما جانانه راشه، راځه چې بهر پټو ته لاړ شُو نه

او هلته په کلی کښې شپه تېره کړو نه.

١٢ راځه چې سحر وختی پاڅیږونه

او د انګورو باغونو ته لاړ شونه

چې د انګورو د ځیلو راټوکېدل ووینو

او چې انارو ګلونه کړی دی کهٔ نه،

هلته به زهٔ خپله مینه تا ته وښایمه.

١٣ هلته به د مړه غونو بوټو خپله خوشبو راپرېښې وینه،

او د ټولو نه ښې مېوې به زمونږ دروازې سره وینه،

نوې او زاړهٔ خوندونه،

جانانه کوم چې ما ستا دپاره ساتلی دینه.

٨ ١ اے کاش چې تهٔ زما دپاره لکه د ورور په شان وینه،

چا چې ما سره د مور په سینه خولهٔ ایښې وینه.

نو کله چې تهٔ ما په لار کښې لیدلے نه

نو ما به تهٔ ښکلولے نه

او چا به هم په ما باندې اِعتراض کولو نه.

٢ ما به تهٔ د خپل ماشومتوب کور ته راوستے وينه،

او هلته به تا ما ته سبق ښودلے ووٺه.

ما به درته د څښلو دپاره مزېدار مے درکړی ؤونه،

د خپلو خوږو انارو شربت به مې درکړے ووٺه.

٣ ستا ګس لاس به زما د سر لاندې ووٺه،

او ستا ښی لاس به څانته راغاړه ايستمه.

٤ اے د يروشلم پېغلو، ما سره وعده وکړئينه،

مينه مهٔ راببداروئينه، ترڅو چې يې ونهٔ غواړينه.

شپږم سرود

ښځې

٥ دا د صحرا نه څوک راروان دے نه،

چې خپل سر يې د محبوبې په اوږه باندې ايښے دينه؟

محبوبه

زهٔ تا د سيب د ونې لاندې راپاڅومه،

په کوم ځائ کښې چې تهٔ خپلې مور زېږولے ينه،

چرته کښې چې په ډېر تکليف هغې تهٔ زېږولے ينه.

٦ زما مينه په خپل زړهٔ باندې لکه د مهر په شان ولګوه نه،

او په خپل لاس باندې ما لکه د مهر په شان ولګوه نه.

څکه چې مينه لکه د مرګ په شان زورَوره ده نه،

او د هغهٔ غېرت تر عالمِ ارواح پورې رسيږينه،

او د مینې د اور شُغلې ډیرې زوروَرې دینه.

٧ ډیرې اوبهٔ د مینې اور مړ کولے نهٔ شینه،

او نهٔ سېلاب دا وړلے شینه.

کهٔ څوک غواړی چې په خپل ټول مال دولت سره مینه په بیعه واخلینه

خو د هغهٔ قیمت به د مینې په مقابل کښې حقیر وشمېرلے شینه.

دوستان

٨ زمونږ یوه وړه خور ده نه،

او لا تر اوسه د هغې سینې شوې نهٔ دینه.

کهٔ څوک د هغې غوښتلو له را شینه

نو مونږ به څهٔ کوُو نه؟

٩ کهٔ هغه لکه د یو دېوال په شان پېغله وے نه،

نو مونږ به د هغې د سپینو زرو د برج سره حفاظت کړے ونه.

او کهٔ هغه یوه دروازه وے نه،

نو مونږ به ورته د دِیار تختې لګولے وے نه.

محبوبه

١٠ زهٔ د یو دېوال په شان پېغله ومه،

او اوس زما سینې لکه د برجونه په شان دینه.

کله چې زما جانان ما ته ګورینه،

نو هغه زما په کتلو باندې خوشحالیږینه.

١١ د سلیمان په بعل هامون کښې د انګورو یو باغ وونه،

کوم چې هغهٔ مالیانو ته په اجاره ورکړے وونه،

هر یو به ورله زر د سپینو زرو سیکې ورکولے نه.

١٢ خو زما د انګورو باغ زما دے چې چا له يې ورکومه،

سلیمانه، ما له د سپینو زرو زر سیکې مهٔ راکوه نه،

خو زهٔ به هغه چا ته د سپینو زرو دوه سوه سیکې ورکړمه،

څوک چې زما د باغ د مېوو خیال ساتینه.

محبوب

١٣ زما محبوبې، تهٔ چې په باغ کښې ژوند کوینه،

زما دوستان په دې انتظار کښې دینه

چې ستا آواز واورینه.

خو پرېږده چې زهٔ واورمه

محبوبه

١٤ زما جانانه، زر په منډه راشه،

او یا لکه د هوسۍ او د ځوان غرڅهٔ په شان راشه

خوشبوداره غونډو ته راشه.

pashtobibles.org © یوسفزی ٢٠١٩